

РЕШЕНИЕ

№ 247

гр. Бургас, 16.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII СЪСТАВ, в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ К. СЛАВЕЙКОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20212120202362 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по повод жалбата на *** ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ *** , със седалище и адрес на управление: гр. Черноморец, м. „****“ № КС „****“ ап.49, представлявано от ****а против наказателно постановление №26/05.02.2021 г., издадено от кмета на Община Созопол, с което на основание чл. 53 във връзка с чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от Закона административните нарушения и наказания, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 61р, ал.5 от Закона за местните данъци и такси.

С жалбата се изразява недоволство от горепосоченото наказателно постановление. По същество се оспорва извършването на посоченото в НП нарушение. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок, предвиден в ЗАНН от легитимирано и заинтересовано лице.

В съдебно заседание, за жалбоподателя не се явява представител. Не изразява становище. Не сочи доказателства. Не прави искане за разноси.

За административнонаказващия орган, не се явява представител. Не изразяват становище. Не сочат доказателства. Не правят искане за разноси.

Съдът като взе предвид представените по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършена проверка от служители на Местни данъци и такси, Община Созопол, проверяващите установили, че „****“ ЕООД, ЕИК: *** е подало декларация по чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ за извършена туристическа дейност за обект, находящ се в гр. Черноморец к-с „****“

за ап.14, на ет.2 с номер на категоризация 6035 на 05.02.2021г., с входящ номер 871/05.02.2021г., като срокът за подаване на тази декларация е бил до 31.01.2021г.

АУАН бил съставен и връчен на управителя на дружеството – жалбоподател на 05.02.2021 г. като било вписано възражение, че не е съгласна.

АНО е възприел констатациите, изложени в АУАН и е издал обжалваното НП, с което на основание чл. 53 във връзка с чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от Закона административните нарушения и наказания, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 61р, ал.5 от Закона за местните данъци и такси.

Тези факти се установяват от събраните писмени и гласни доказателства и доказателствени средства.

Съгласно разпоредбата на чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ, данъчно задължени лица, предлагащи ношувки подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък, за предходната календарна година.

Настоящият съдебен състав не споделя изложените в жалбата съображения, че не е ясно индивидуализирано лицето издател на наказателното постановление, както и актосъставителя. В НП е посочена длъжността, която изпълнява лицето и това е кмет, като същият в достатъчна степен може да индивидуализира и без посочване на бащино име, т.е. ясен е издателят на наказателното постановление. Ясен е и съставителят на АУАН – старши инспектор, като в АУАН е посочено в горен десен ъгъл Община Созопол, като актосъставителят беше установен и се яви в съдебно заседание.

Не се споделя и съображението, че в една част било изписано името на издателя на НП с черен химикал, а подписа бил със син, като в този ред на мисли една част от наказателното постановление било изписано с печатни букви, а в друга с ръкописен текст. С това обаче, по никакъв начин не е засегнато правото на защита на жалбоподателя, като се установява както автора на НП, така и на АУАН.

Не се споделя възражението за липса на дата на извършване. Такава е посочена като краен срок, в който е следвало да се подаде декларация. Нарушението е довършено с изтичане на определения в закона срок, а това е дата различна от датата на откриване, т. е. на установяване на самото нарушение, която визира момента на субективното узнаване, от страна на длъжностното лице-актосъставител за съответното административно нарушение.

Съдът споделя становището на жалбоподателя, изложено в жалбата, че е нарушена разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 3 ЗАНН, тъй като липсва посочено място на извършване на нарушението, като не е посочено къде е следвало да се подаде декларацията.

На следващо място, нарушено е изискването на чл. 42, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като в АУАН не е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. С това съществено се засяга правото на защита на привлеченото към АНО лице, като същото следва да има възможност още в първия възможен момент да се защити. Липсата на посочената норма, която е нарушена, води до липса на индивидуализация на нарушението и е самостоятелно

основание за отмяна на НП.

Нарушената законова разпоредба е посочена в НП – чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ, но е нарушена нормата на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като отново не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН. В наказателното постановление, АНО не е посочил санкционната норма, въз основа на която се приема, че е извършено нарушението.

Разпоредбата на чл. 61р, ал. 5 ЗМДТ, предписва правилото за поведение, което липсва посочено в АУАН, но е посочено в НП, като тази норма не съдържа санкция за неизпълнение на това правило за поведение. Вероятно административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на основание чл. 127, ал. 1 ЗМДТ, която предвижда, че при неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл. 123, 124 и 125, на виновните лица се налага глоба в размер от 20 до 200 лв., а на юридическите лица и едноличните търговци - имуществена санкция в размер от 100 до 500 лв. Дали това е така обаче, не следва да се гадае от настоящия състав и не следва да се извлича по тълкувателен път.

Административнонаказателното производство е строго формално и АНО следва да е посочил всички признаци на нарушението от обективна и субективна страна, фактите срещу които лицето следва да се защитава и АУАН и НП, трябва стриктно да отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Предвид това, че не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и санкционната норма, въз основа на която се ангажира отговорността на жалбоподателя за този съдебен състав са налице основания за отмяна на НП като незаконосъобразно, тъй като горепосочените пороци са съществени не могат да бъдат санирани в настоящото производство.

Разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН предвижда, че в производството по обжалване на наказателното постановление, съдът може да присъжда разноски на страните. В конкретния случай, няма искане за присъждане на разноски в производството, от страна на жалбоподателя, поради което същите остават, както са направени от страните.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал.1 предложение второ от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №26/05.02.2021 г., издадено от кмета на Община Созопол против *** ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ ***, със седалище и адрес на управление: гр. Черноморец, м. „****“ № КС „****“ ап.49, представлявано от ***а, с което на основание чл. 53 във връзка с чл.27 /чл.83/ и чл.3, ал.2 от Закона административните нарушения и наказания, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 61р, ал.5 от Закона за местните данъци и такси.

Решението подлежи на обжалване по касационен ред пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____